

Rendkívül színes városnapok

Rég volt ekkora horderejű programsorozat Székelyhid életében

A június harmadik hétvégéjén megrendezett IV. Székelyhídi Városnapok három, egymással párhuzamosan zajló rendezvényt vonultatott fel: a testvértelepülések találkozója, a gazdanap és a városnapi program. A vasárnapi tűzijáték végén a szervezők örömmel állapíthatták meg: minden sikeresen bonyolódott le.

Újabb örök élménnyel lettek gazdagabbak az Edda Művek rajongói

Az Ér Hangja Egyesület testvértelepülés-találkozót szervezett Székelyhid Város Polgármesteri Hivatalának támogatásával és az Európai Unió *Európa a polgárokért* nevet viselő programjának finanszírozásával. A *Gyűljünk össze közös jövőnk érdekében!* címet viselő esemény a magyarországi Gyermelyel és Nyíradonnyal, a horvátországi Sepsével, és a felvidéki (szlovákiai) Dunamóccsal kezdte el kialakítani, vagy fűzte szorosabbra Székelyhid kapcsolatát, elegendő időt ajánlva az eszmecsere, a jó gyakorlatok ellesésére, és a jövőbeni

közös tervek felvázolására is. Ennek érdekében péntek délelőtt minden meghívott település vezetője, képviselője bemutatta szülőhelyét, majd a sort Székelyhid zárta Béres Csaba polgármester köszöntőjével, amelyben elhangzott: „Az emberi kapcsolatokban hiszek. Abban, hogy elsősorban ezek által tudjuk jobbitani Európánkat.”

A délelőtti konferenciajellegű eseményt a sorban a délutáni hivatalos megnyitó követte, ami a már kialakult szokásoknak megfelelően a városközpont parkjában kapott helyet, és a helyi kulturális csopor-

Tartalmas szakmai előadásokat hallgathattak a gazdák

tok közreműködésével zajlott. A Kölyök Dance, a Búzavirág Népdalkör és a Székelyhídi Férfikórus szereplése mellett teljesen újszerűen hatott a debreceni Valcer Táncstúdió Nárcisz és Zara mazsorettcsoportjainak előadása, amely a sportos jellegű az izléses ruhákban, igényes zenére előadott remek koreográfiákkal ötvözött. A köszöntőbeszéd után a millenniumi emlékmű megkoszorúzása következett, amelyre számtalan koszorú került, hiszen nemcsak a politikai előjárók vagy a helyi civil szervezetek koszorúztak, de a testvértelepülések küldöttségei is.

Gazdag kiállítás, színültig telt múzeum

A városnapok nyitóünnepsége után a városi múzeum adott otthont annak a kép-

zóművészeti kiállításnak, amelyen Kerekes Terézia könyvtárvezető méltatta az alkotókat. Kustán Erzsébet jutából készített faldíszei változatos formavilágukkal szemet gyönyörködtetők. Angyal Olívia az alkotás misztériumát kutatja kísérleti jellegű munkáiban, míg Árus Tündétől egy dinamikus színes kompozíciót, valamint egy visszafogott színvilágú tájképet tekinthettek meg az érdeklődők. Berszán László ezúttal portréfestői képességét villogtatta meg. A több szakmai díjjal elismert, székelyhídi születésű, jelenleg Debrecenben élő közismert művész, Csórján Melitta ezúttal két olajképet tárt a tárlatlátogatók elé. Domahidi Krisztina modern kerámiainstallációval rukkolt elő. Elek Ibolya képein átsüt a mély vallásosság.

Folytatás a 4. oldalon

Búcsú a Gyermek Jézus Otthonban – egész napos ünnepély szeretetből

A Gyermek Jézus-búcsú több száz meghívottal és látogatóval, tucatnyi kipróbálható tevékenységgel zajló nagy találkozás, aminek idei időpontja június 11-e volt. A mindenki számára nyitott gyermeknapot először 2014-ben szervezte meg a székelyhídi Gyermek Jézus Otthon az egykori Stubenberg-kastély udvarán. Három-négy település meghívott gyermekotthonainak lakói vettek részt az eseményen, de a szentmise, a játék és a különböző fellépők már akkor sem hiányoztak a programból.

Mise a szabad ég alatt

Több szempontból is rendhagyó volt az idejű búcsú. Ennek egyik oka az volt, hogy szentmise nem a templom falain belül zajlott, hanem szabad téren, a gyermekotthon füves udvarán. A szertartá-

son celebrált Bőjte Csaba ferences rendi szerzetes, aki a bátorság fogalmához fűzve több kövendő példát is mutatott a hallgatóságának. Elsőként Szent László bátorságát méltatta, akinek emlékévért ünnepli idén minden

magyar ember. Azét a Szent Lászlóé, aki a Lengyel Királyságból a viszály dúlta szülei földjére hazatérve pogány ellenségeit befogadta, templomokat építtetett és bűnbánatot gyakorolt.

Folytatás a 3. oldalon

Ozsváth József plébános, Lendvai Zoltán atya és Csaba testvér

Pokol, mennyország, pokol – majdnem feljutott a Töri

Úgy indult neki Székelyhídi Törékvásárcsán a bajnokságnak, hogy valahol az élmezőnyben, legalább a negyedik-ötödik helyen végezzünk. Az őszi szezon végén a harmadik helyen fordultunk, elkezdtünk arról álmodozni, hogy dobogón maradjunk. Néhány héttel ezelőtt még a bajnoki cím is karnyújtásnyira volt, végül pedig az osztályozót érő második helyen zártunk, ami talán a legmerészebb álmainkban sem fordult meg. Ha már eddig eljutottunk, akkor miért ne mennénk tovább, „nyerjük meg az osztályozót” jellegével indultunk a nagyváradi Bodola Gyula stadionba.

A szövetség megadta a módját, megtisztelő, ugyanakkor nagy felelősség volt azon a pályán játszani, ahol előttünk nagy generációk nagy játékosai kergették a labdát. Ellenfelünk a másik szériában szintén a második helyen végző

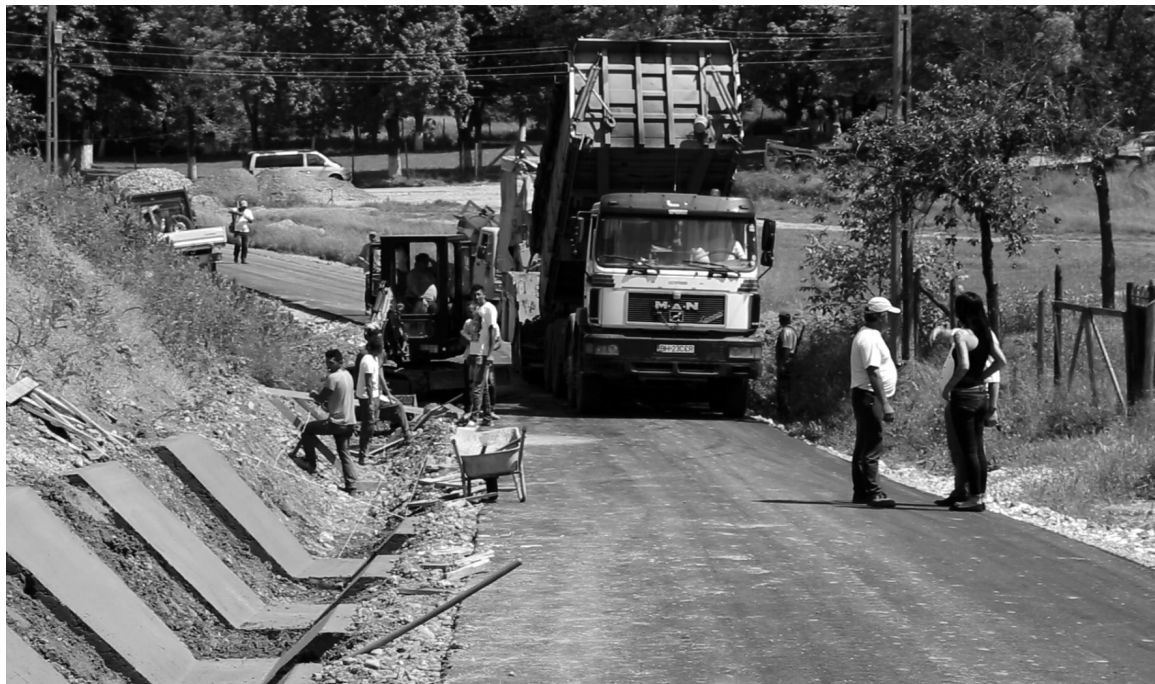
Vaskohsziklás volt. Közel ezer néző volt kíváncsi a találkozóra, köztük talán kétszáznál is több székelyhídi, akik igazi futballünnepet varázsolnak számunkra.

Ami a meccs krónikáját illeti, mindent elmond a találkozóról, hogy tizenháromszor villant a sárga lap, mindkét csapat majd minden tagja (?) szívét-lelkét hagyta a pályán. A pénzfeldobás (is) a vaskohsziklásoknak kedvezett, ők kezdhették a mérkőzést hatalmas hátszél segítségével. Annak rendje és módja szerint a kapunkhoz is szegeztek minket, és hamar, a 14. percben meg is szereztek a vezetést. A játék képe pár percig még nem változott, majd talán a megnyugvásnak és a környezet ismergetésének is köszönhetően, szembe szél ide vagy oda, szép lassan átvettük a játék irányítását.

Folytatás a 7. oldalon

Elkészül az új út

Aszfaltozzák a Szentmiklós–Nagykágya-szakaszt

A nemsokára átadandó szakaszon kívül további utakkal tervezik könnyíteni a falvak közötti közlekedést

Javában zajlik a Hegyközszentmiklóst Nagykágyával összekötő út aszfaltozása. A közbeszerzési eljárás az elmúlt év augusztusában fejeződött be, és előreláthatólag egy év leforgása alatt a teljes munkát a végéhez érkeznek. A terített aszfaltréteg mentén vízelvezető árkokat is kialakítanak, valamint oldalpar-

kolókkal segítik az akadálymentes közlekedést. A megközelítőleg 7,3 kilométer hosszúságú út kivitelezési költsége 1,5 millió euróra tehető.

Az út elkészülte nagyban hozzájárul majd a falvak közti átjáráshoz, valamint a hegyközszentmiklói termálstrand is könnyebben megközelíthetővé

válk a Nagyvárads felől oda utazók számára. Székelyhíd polgármestere, Béres Csaba elmondta, hogy terveik között szerepel Érköbölkiút hasonló jellegű összekapcsolása Hegyközszentmiklóssal, illetve egy agrárút révén Csokalyról is rá lehet majd csatlakozni a városi útra.

Ér hangja

Felújítások, ingatlanügyek a városi tanács napirendjén

Kiemelten foglalkoztak a város költségvetésével Székelyhíd helyi tanácsának május végi rendes gyűlésén, amelyen tizenöt napirendi pontot vitattak meg. Ahogyan az minden más háztartásban is lenni szokott, a pénzügyek megvitatásának itt is több időt szenteltek a tanácskozók. Az önkormányzat főkönyvelője részletes leírással szolgált arról, hogy mennyi fedezet áll rendelkezésre az egyházak támogatására, a város háza számítógepeinek korszerűsítésére, a város és a falvak templomainak, más épületeinek felújítási beruházásaira, a zöldövezetek ápolására, a közutak és járdák javítására és számos egyéb kiadásra, amiről a helyi hatóságoknak kell gondoskodniuk.

Kisebbit váltott ki a Nagyléta utcai inkubátorház fenntartására elkülönített hatalmas összeg, amelynek jobb helyet is találna a város vezetése, a pályázati vállalások azonban, amik lehetővé tették az irodaház megépítését, még másfél évig lekötik a költségvetés bizonyos részét. Ennek lejártaival viszont az önkormányzat magáénak mondhatja azt, és szabadon rendelkezhet a korszerű épületről.

Területekre került több ingatlan leltárba vétele is, amelyek már te-

lekkönyv szerint a város köz-, illetve magántulajdonába tartoztak, de most nyugtázták a leltári értékkel történő ellátást is.

A tanácsosok pozitívan döntöttek a közvilágítás javítása, kiterjesztése és modernizálása kapcsán is, jóváhagyva az erre vonatkozó költségvetést és végrehajtási terveket. A modernebb városi váls irányába tett lépés az is, hogy a tanács bizalmat szavazott az RCS&RDS telekommunikációs cég kérelmének, miszerint a felújítás előtt álló római katolikus templomról az antennarendszert áttelepítenék a felsővárosi víztoronyra. A cég a szolgáltatás minőségének javulásáról biztosította a település vezetőit.

A városi önkormányzat minden évben támogatja a helyi rendőrség munkáját. Ezt a támogatást szintén a tanácsüléseken szavazzák meg. Erre az évre 1500 lej összértékű üzemanyagjeggyel és 6000 lej összértékű javítási, karbantartási díjjal segítik az őr munkáját.

A tanácskozás során elfogadták az önkormányzat építőcégeknek könyvelési egyenlegét és a mezőgazdasági utak javításáról szóló pályázathoz szükséges technikai-gazdasági mellékleteket is.

Biró Orsolya

Fogathajtók nemzetközi sikerei

Nagyon jól szerepeltek az érköbölki Tulipán Sportegyesület fogathajtói a romániai bajnokság első, cséffai fordulójában és a magyarországi Mélykúton megrendezett versenyen. Mindkét háromcsillagos minősítésű fogathajtás színvonalát és fontosságát különösen emelte, hogy minősítő és pontszerző jelleggel bírtak az idei világbajnokságra nézve, amelyet a méneséről híres szlovéniai Lipicán rendeznek majd meg.

Minősítő mélykúti verseny

A Szeged melletti Mélykút adott otthont június elején a 2017-es év legrangosabbnak beharangozott magyarországi fogathajtó versenyének. A háromcsillagos minősítéssel rendelkező, igényesen kialakított pálya messzemenőleg megfelelt az öt megillető besorolásnak. Hét nemzet 64 versenyzője állt rajthoz, hogy latolgassa esélyeit a világbajnokságon való szerepléshez. A négynaposra tervezett versenyen a fogatosok akadályhajtás, maraton- és díjhajtás versenyszámban mérték össze tudásukat. Az eredmények a papírformát igazolták, hiszen a versenyt a Lázár testvérek nyerték, őket a fiatal Hölle Martin követte. Romániából két fogathajtó állt rajthoz, a legeredményesebb külföldi hajtó díját ezúttal is megszerző Rákóczi Gergő a maraton versenyszámban a negyedik, míg az összetettben az ötödik helyen fejezte be a mélykúti megmérettetést. Az érköbölki Tulipán Sportegyesület színeiben versenyző másik romániai sportoló, Varga Roland a középmezőnyben végzett, így ő is megszerezte a világbajnoksági részvételhez szükséges minősítést.

Májusban a cséffai versennyel kezdődött az idény. A szövetségben dúló belső villongások miatt néhány évig patadobogástól mentes volt az ország legjobb felszerelt versenypályája. Az idén sikerült visszaállítani a rendet, és ismét nemzetközi háromcsillagos verseny színhelye lett az itteni megmérettetés. Az esemény a Tulipán Sportegyesület égisze alatt zajlott, versenyigazgatónak az e téren nagy tapasztalattal rendelkező Rákóczi Lajos kapott megbízást. A verseny fő támogatója a sikeres cséffai üzletember és fogathajtó, Nicolae Nistor volt.

Az érköbölki istállóból hét ló állt rajthoz. A hatszoros román bajnok, Rákóczi Gergő második lett a díjhajtásban, és megnyerte az ezt követő maraton versenyszámot (*képünkön*). Jól szerepeltek a Tulipán Sportegyesület tagjai is, hiszen Csorba Károly a saját kategóriájában (kétszillagos verseny) végzett az első helyen. Az ugyancsak Tulipán-tag Babó Kálmán is az élmezőnyben fejezte be e két ver-

senyszámot. A nemzeti bajnokság első fordulójának győztese és egyben harmadik helyezette Rákóczi Gergő lett (két különböző fogatával), második helyen a gyergyóalfalusi Pál Attila végzett.

A romániai versenyzőkön kívül Horvátország is képviseltette magát, valamint jelen volt a kilencszeres világbajnok, Lázár Zoltán is több csapattársával. Ez utóbbi megnyerte a díjhajtást és a maratoni számban második lett. A zsűri tagjai Spanyolországból, Norvégiából, Észtországból, valamint Magyarországról érkeztek, Romániából dr. Kelemen Atilla volt pontozóbíró. Néhány zsűritag a világbajnokságon is ilyen feladatot lát majd el, a jelenlévő spanyol versenybíró lesz majd a világbajnoksági bírói testület elnöke.

A bajnokság júliusban folytatódik a Kovászna megyei Bodokon, majd rá egy hétre, július 14–16-a között ismét bihari település lesz a harmadik forduló helyszíne. A fugyivásárhelyi szervezők biztosak abban, hogy a versenypálya időre elkészül, és hosszútávon ad otthont a romániai és nemzetközi fogatportnak.

Ádám Andrea

Sakkverseny főhajtással

Néhai sporttársairól emlékeztek meg a székelyhídi sakkosok a városnapok keretében tartott sakkversenyen. Mintegy negyvenen ültek le a kockás asztalok mellé, a helyi versenyzőkön kívül, többen Magyarországról érkeztek a megmérettetésre. Az ifjúsági kategóriában a székelyhídi Braun Dávid bizonyult a legjobbnak, a második helyezett Pósn Máté az anyaországi Nyírácsádról érkezett, ahogyan a harmadik legeredményesebb a berettyóújfalusi Hefner Balázs is. A felnőttek viadalában csapatversenyek zajlottak, ahol a magyarországi Nagytrábé sakkosok diadalmaskodtak, a hazaiak a második helyen végeztek, míg Nyírácsád versenyzői a harmadik legjobb csapatnak bizonyultak. A magyarországi Szilágyi Tibor versenybíró jól látta el feladatát, ahogyan a szervezői teendőket magára vállaló Gardó Ferenc is. A városközponti vendéglőben megrendezett verseny során a győzteseknek kijáró serleget, érmeiket és okleveleket a város önkormányzata biztosította.

Ér hangja

Búcsú – szeretetből, négy éve

Idén is átütő volt a Gyermek Jézus Otthon építő, egésznapos ünnepélye

A Nem adom fel együttes tagjainak testi korlátjait felülírja a Szentlélek ereje

A néptáncelőadások állandó programjai a Gyermek Jézus-búcsúnak

Folytatás az 1. oldalról

A példák sorát Jézus Krisztussal folytatta, aki emberré lett, szembe nézett a halandósággal és akármilyen sértés, bántódás érte, csakis előre ment földi útján. A mennyei Atya világteremtéséhez is volt szükség némi bátorságra, hiszen valami addig egészen ismeretlen alkotott a Mindenható. Csaba testvér kiemelte, különösen az egyháznak kéne követnie azt a kezdeményezőképeséget, amit Isten tanúsított Földünk formálásakor, illetve később azt is megosztotta, számára a bátorság a Krisztus hangjának felerősítését jelenti, az elhatározást, hogy nem enged a gonosznak semmilyen élethelyzetben. Mint mondta, Pünkösdkor is a bátorság kegyelmét kérte a gyermekeknek.

A misén jelen volt a magyarországi Rédcseről érkezett Lendvai Zoltán atya is, akit az internetről csak úgy ismerünk: a gördeszkás pap. Ragadványnevét arról kapta, hogy a legnagyobb videómegosztó oldalra felkerült egy felvétel, amiben gördeszkázás közben hirdeti az igét a fiataloknak. Elmondása szerint megfogadta Szent II. János Pál pápa óhaját: az egyháznak olyan szolgálókra van szüksége, akik szeretik a mozit, a zenét, a táncot és a sportot. Bár a mise ideje alatt gyalogosan járt-kelt, a nap végén mindenki szeme kikerekedett, mikor Lendvai atya előkapta különböző típusú gördeszkáit, és látványos trükkökbe kezdett.

A szentmisén öt gyermeket kereszteltek meg, miután a gyerekek megvallották hitüket, az udvaron összegyűlt hívek együtt imádkoztak, hogy a szentelt vízzel felkent gyermekeket megtartsa az Úr az ő üdvösségében. A szentmise megszokott elemei

közül az eucharisztia liturgiája a hal és kenyér megsokszorozásának bibliai történetére emlékeztetett, amint Ozsváth József atya, a székelyhídi római katolikus egyházközség vezetője a hívek között sétálva osztotta az ostyát. A szentmise varázsa pedig nem lett volna teljes az énekkari szolgálat nélkül.

Mindenkor a gyermekekért

A Gyermek Jézus-búcsú programjának fő gerincét minden évben az az elv alkotja, hogy szeretettel, békés, keresztény lelkületű környezetben töltsenek el a gyermekek egy teljes napot. Együtt mindannyian, miközben olyan kulturális és tudományos értékeket sajátítanak el a szervezőknek köszönhetően, amelyre a hétköznapi életben nem jut idő, és a személyiségük, tudásuk épülését szolgálja.

Így az évről-évre változó, bővülő palettán mindig vannak tánc- és sportprogramok, kézműves és ügyességi tevékenységek, „tudományos-fantasztikus” foglalkozások, koncertek és színjáték-előadások is. Az idei rendezvényen visszatérő fellépőként voltak jelen a Hercz Vilmos nevéhez köthető formációk, a székelyhídi Zajgó néptáncgyűttes és a Debreceni Népi Együttes kezdő felnőtt Szarkalábas csoportja. Tánc terén voltak ám stílusváltások, hiszen a korábbi évekhez hasonlóan most is jelen volt a Line Dance western tánccsoport is, akik megadták a fellépés módját: cowboycsizma és -kalap, farmernadrág inggel, sőt idén a csapat két hordó burgonyaszírommal is megörvendeztette a gyermekeket. Ami talán a tánc és a sport közötti átmenetet jelentette az a röpke zumba

volt, ami alatt a már gyakorlott táncosok a színpadon, a gyermekek pedig hatalmas kacagások közepette lenn a fűben tekergették tagjaikat. Mozgást igénylő és fejlesztő kihívásokat tartogatott még jócskán a nagy kert. A betonpályán a biciklis közlekedést tanultak kicsik és nagyok. Az otthon állandó támogatói, a Csillaghíd Alapítvány munkatársai a Közlekedéstudományi Intézet Nonprofit Kft. közreműködésével rendezték be a közlekedési pályát, aminek sikeres teljesítésével mindenki egy biciklis jogosítvánnyal lett gazdagabb. Szintén a tudáshoz köthető opció volt a kerti sakk, aminek bábuival nagy barátságba kerültek a két-háromévesek, akiknél még a kis gyalogok is magasabbak voltak a pepita placcon, de onnan szerencsére egyenes út vezetett az erős fejlesztő jelleggel bíró népi játékokhoz.

A búcsú kivételessége idén egy merőben más programmal is erősödött. Ez volt a sürgő-forgó kiskukta verseny, amelyet a gyermekotthon a magyarországi Vitézi Renddel közösen szervezett kifejezetten gyermekcsapatok számára. A versenyben különböző ízletes ételek kerültek a zsűri asztalára, amelyek ízét, fűszerezését, tálalását és sok más szempontot is értékelték a hozzáértők. A versenyt vitéz Komlói Mihály vezényelte, aki első, mit sem sejtve megtett székelyhídi látogatása után megalapította a Székelyhídi Gyermekekért Baráti Kört, akikkel azóta is az otthon visszatérő támogatói.

Nincs e naphoz fogható

A színpadi produkciókhoz visszakanyarodva újonnan érkezett előadókként üd-

vözölhették a gyermekek a létavérsesi óvó nénik kesztyűbábos előadását és a Nem adom fel! együttest.

A Nem adom fel! együttes Budapestről érkezett Székelyhídra életvidám zenészeivel, akik integrált zenekart alkotnak. Az integrált kifejezés azért jelentős esetükben, mert azt jelenti, hogy egészséges, mozgássérült, értelmileg akadályozott és látássérült fiatalok és idősek zenélnek együtt. Koncertjükkel fontos üzenetet hordoznak a közönség számára: a speciális igényű emberek is tudnak és akarnak is boldog életet élni, képesek elsajátítani magas szinten foglalkozásokat, és igenis van közlendőjük azzal a világgal, ami országunkban is és még rengeteg más helyen inkább eldugja a külső környezet szemei elől a tökéletlennek tűnő egyéneket. Számos felemelő pillanat részesei lehettünk a búcsú ideje alatt, de amikor a toloszékéből felállt fiatal férfi egy lírai dalra bemutatta táncelőadását, láthatóan mindenkinek elállt a lélegzete a kastélykertben.

Vajon mitől átütő erejű évről-évre ez a mozgalommá alakult ünnepség? Attól, hogy évente egyszer a kastélykert a városunk olyan oázisává válik a rohanó mindennapokban, ami talán soha máskor az év során. Minden különböző korosztály, minden különböző etnikum vagy állampolgár, egész és sérült emberek mindmind tudnak egymáshoz szeretettel fordulni, egy jó szót szólni, emberi gesztust tenni. Ezek forrását pedig Palczert Judit szervező fogalmazta meg a legkerekében: „erre leginkább az a jellemző, hogy szívből csináljuk”.

Bíró Orsolya

Végre lesz kultúrház Érolasziban

Felújítását követően kultúrházként fogják hasznosítani azt az Érolaszi központjában levő ingatlant, amelyet sikerült megvásárolniuk egykori tulajdonosától – újságolta el lapunknak Futó Ferenc érolaszi református lelképásztor, a székelyhídi városi tanács tagja. A kultúrház létrehozását mi sem indokolja jobban annál, hogy a faluban eddig nem volt hasonló közösségi tér.

Az egykoron impozáns, manapság elhanyagolt épületet érintő ügyletet a polgármesteri hivatal és a városi tanács segítségével sikerült lebonyolítaniuk. A mostantól az egyház tulajdonát képező ingatlant övező terület gyomtalanítását már el is kezdték a helybeliek a tiszteletes vezetésével.

Er hangja

Az ingatlant övező területet gyomtalanították a helyiek a lelkész közreműködésével

Kiszol industries kft.

Vízvezeték-szerelést és telekhatáron belüli szennyvízvezeték kiépítést, gépi földmunkát, betonvágást, betontörést vállalunk Székelyhídon és környékén.

Elérhetőség: Kiss Zoltán 0755-840243 vagy 0036-70-3323229, 0036-70-3321824

Rendkívül színes városnapok

Rég volt ekkora horderejű programsorozat Székelyhíd életében

Folytatás az 1. oldalról

Juhász Csengele kisméretű finom vonalvezetésű olajképeket használt az önkifejezés eszközeként, ezzel ellentétben Juhász Imre nagyméretű portréi látványosak és egyben meghökkentők is, mely érzésvilágról tanúskodnak. Kerekes Zsuzsa stílizált állatfigurái egy letisztult formavilág lenyomatai. A sokak által szeretett néhai Kerekes Géza két olajképében is gyönyörködhetünk. Szilágyi László fába vé-

meg. Dr. Nagy Miklós, a Romániai Magyar Gazdák Egyesülete (RMGE) Bihar megyei szervezetének elnöke örömmel jelentette ki, hogy idén nagyobb számú, több mint húsz Bihar megyei és tizenöt magyarországi nagyobb vállalkozó és kisebb termelő képviselte magát a rendezvényen.

A konferencián Bihar megye gazdasági helyzetéről, illetve a jövőben megvalósítható fejlesztések és ezek módjainak mi-
kéntjéről szóló előadások hangzottak el.

Programok minden érdeklődési körnek

A már hagyományosnak tekinthető kártyabajnokság a városnapok egyik számos érdeklődőt vonzó programja volt. Ezzel kezdődött a városnapok sora a szombati napon. Vidékünkön sokakat vonz a résztvevők és a szervező, Todoszi Miklós szerint félig sport-, félig szórakozás jellegű tevékenység. Ezt mi sem bizonyítja jobban, minthogy a házigazda székelyhídi, a szomszédos bihardíószegi és érkeserői játékosokon kívül a Berettyó- és Sebes-Körös menti településekről is érkeztek lelkes versenyzők, összesen 28-an. A versenynek a Petőfi Sándor Elméleti Líceum adott helyet, a szervezők biztosították a húsz csomag vadonatúj, nem cinkelt kártyát, a résztvevőknek járó okleveleket, a győztesek számára a serlegeket, valamint a nevezési díjából befolyó csekély pénztartalékokat. Sajnos nem sikerült kiderítenünk, mi a magyar neve a vidékünkön „kruca” néven ismert közkedvelt kártyajátéknak. A versenyzők elmondták, nem a díjak reményében vesznek részt a versenyen, hanem kihasználják az alkalmat a hasonló érdeklődésű emberekkel való találkozásra. A verseny jó hangulatban zajlik, elbeszélgetnek, néha „vitakoznak”, de mindig örülnek a találkozásnak. Mindenki egyértelmű véleménye, hogy „nem a győzelem, hanem a részvétel a fontos”. A lényeg az, hogy az idén sem kártyázta el senki sem a birtokát, sem a kastélyát, sem a feleségét, viszont mindenki nagyon jól szórakozott.

Az egyenes kieséses rendszerben szervezett versenyen első helyezett lett Todoszi László (Öcsi/Toldó) Székelyhídról, második a tatarosi (Brusturi) Viorel Făgărășeanu, harmadik pedig Bereczki Attila (szintén városunkból). Ezúton is gratulálunk a nyerteseknek!

Nem titkolt szándéka volt a városnapok megkülönböztetett vendégei között szereplő debreceni Békessy Béla Vívóklub tagjainak, hogy fellendítsék, segítsék Székelyhíd vívósportját. A nagy hírű anyaországi sportegyesület Sári Zoltán tanáredző, Cs. Kiss Veronika és Balogh Szabolcs tizenöt éves diáksportolók alkotta „követsége” Rupárcsics Csilla Judit, egykori közismert bajnokunk meghívására érkeztek hozzánk.

A két fiatal párbajtőröző a szombat délutáni bemutón három asszót mutatott be, ami után a bátrabb gyerekek műanyag sporteszközökkel kipróbálhatták rátermettségüket. A vívások közti szünetekben a néhány tucatnyi közönség érdeklődésé-

Annny rajongói sikítást, amennyit Szabyest kapott, még nem hallottak a városban

re arra is fény derült, miért viselnek a sportolók fehér színű vívóöltözetet. Nem a vér látszik így jobban, hanem a korom, ugyanis az elektronikus pontozás bevezetése előtt ebbe mártották a fegyverek hegyét.

Vészjóslo, sötét esőfelhőkkel tarkított égbolttal kezdődtek a szombat esti városnapok. Ekkor azonban színpadra lépett a horvátországi Sepsei Népdalkör, majd őket követte az érköbölki származású Molnár Júlia operett-énekesnő és a csodálatos népdalokat és operettbetéteket hallva még az égis jobb kedvre derült, ki-sütött a nap, eloszlottak a viharfelhők. Talán a Sepsei Népdalkör az a formáció, amely a leghosszabb utat tette meg, hogy eljusson a programsorozat színpadára. A Horvátországból, Baranya térségből érkezett vendégek nagyjából tizenöt, az idősebb korosztályba tartozó lelkes, amatőr énekesekkel álltak színpadra, akik az éneklés iránti szenvedélyből kovácsolódtak csapattá. A csillagos, szerelmes és baranyai népdalokat előadó kis énekkart egy énekeszene végzettségű hölgy vezeteti, aki az öt-éves együttessel ma már egyházi és világi dalokat egyaránt bátran vezényel. Mint elmondta, térségükben kevés a fiatal, illetve akik vannak, nem nagyon hajlanak az éneklésre. A nyugdíjasoknak azonban ez nagyszerű kikapcsolódási lehetőség, valami, amit szenvedéllyel tesznek, így szívesen szánják rá idejüket, energiáikat. A legfontosabb jellemzőjük mégis az, hogy az egyre zsugorodó horvátországi magyar kisebbség kultúrájának megtartásáért fáradnak, örökökül hagyva dalokat, népdalokat a következő generációk számára.

Ezután egy éles váltás következett, a nagyváradi Infive rockbanda, aki főként a fiatalabb korosztály nőnemű tagjainak szívét célozta meg. És a fiúk nem is vétették el azt a bizonyos lövést, hisz az addig csekély

A debreceni Valcer táncstúdió mazzorettejei elbűvölték a megnyitó közönségét

sett munkákat és egy olajképet állított ki, amelyek nagy mesterségbeli tudásról árulkodnak. Szilágyi Orsolya olajképei úgy színvilágában, mint kifejezőerőben figyelemreméltók. A tárlatanyag gazdságához ezúttal hozzájárult a létavértesi alkotótábor, nyíradonyi és gyermelyi alkotók, valamint Parrott Gábor Hajdúböszörményből. Emellett megtekinthették a Petőfi Sándor Elméleti Líceum fotókére-
nek legfrissebb munkáit is.

A Székelyhídról elszármazott, ma Magyarországon élő Fazakas Sándor gyöker-szobrász egy külön teret kapott munkái számára. A Szent László-emlékévkéval alkalmából nagy királyunkat ábrázoló büsztöt is hozott magával, amit Székelyhídnak adományozott. Az est záró részében a nagygyulai középiskola NagySzakSzínTár színját-szó csoportja lépett a közönség elé.

A szórakozni vágyókat ezután a Coolio Band várta a városi sportpályán felállított színpad elé.

Gazdanap: termékbemutató, -vásár szakmai előadásokkal

Tartalmas előadásokat hallhattak az érdeklődők a II. Érmelléki és Bihar Megyei Gazdanapon, a városnapok szombatiján. Egyidejűleg a helyi és környékbéli termelők a városközpontban a számukra felállított házikókban és sátorban lévő standjaikon kínálták portékáikat. A hivatalos megnyitást szalagvágás jelezte, a ceremóniát csak a sóvényvágó ollók nehezítették meg.

Ezt követően a városi múzeum dísztermében vette kezdetét a szervezők és partnerek képviselői által megvalósított konferencia, melyet az önkormányzatok polgármesterei, valamint kis- és nagyvállalkozók számára szerveztek. A résztvevőket Sárközi Zoltán, a Magyar Nemzeti Kereskedőház Zrt. (MNKH) nagyváradi regionális irodájának vezetője, Pajna Zoltán, a Hajdú-Bihar Megyei Közgazdászok elnöke és Béres Csaba polgármester köszöntötte. Szabó Ödön Bihar megyei parlamenti képviselő, a rendezvény ötletgazdája a gazdanap szerepét és hasznát a szakmabeliek előadásai által nyújtott információk és tapasztalatok cseréjében, kérdések feltevésében és naprakész válaszok adásában fogalmazta

Tánczos Barna RMDSZ-es szenátor, volt mezőgazdasági államtitkár a jövőt a családi gazdaságok, farmok létében nevezte meg, amelyek egyedüli alternatívaként szolgálhatnak a hazai vállalkozók számára, hozzátéve, hogy elsősorban a feldolgozásra (tej, hús, csomagolás) kiírt pályázatok ajánlja a gazdák figyelmébe.

Hullottak a rönkdarabok, a faszilánkok a sportfavágók baltacsapásaitól

Skapinyecz Péter, a világszerte több mint 60 irodával rendelkező MNKH Közép-Európai Kereskedelmi Fejlesztési Hálózat Kft. igazgatója az intézmény működését mutatta be, amely a gazdasági összefogással, a partnerek keresésével és ajánlásával, valamint naprakész információk segítségével kíván hozzájárulni a közös fejlesztéshez.

Az előadók sorában Cristian Buzlea, a Vidékfejlesztés Finanszírozásáért Ügynökség (AFIR) Bihar megyei igazgatója, Pavel Florian, a Mezőgazdasági Kifizetési és Intervenciós Ügynökség (APIA) Bihar megyei elnöke, valamint Nicolae Hodișan, a Bihar Megyei Mezőgazdasági Igazgatóság vezetője ismertettek néhány adatot a térségünk mezőgazdasági helyzetéről, a pályázati lehetőségekről – elsősorban a termékek minőségének javításában, a személyes termelők garanciáiban jelölve meg a követendő irányvonalat.

A szakmai fórumok végeztével a meghívottak válogathattak a városnapok kínált szórakozási lehetőségei között.

A nyugdíjas korúak alkotta Sepsei Népdalkör Horvátországból

A gazdanap hivatalos megnyitását jelentő szalagvágás

A Dupla KV tagjai (Köteles István és Váradi Jenő), kiegészítve Köteles Cindyyel

létszámú közönség koncertjük ideje alatt igencsak meggyarapodott. Őket két fiatal székelyhídi tehetség, Sarkadi Antal és Andreea-Lavinia Vărășteanu követte. A fellelkesült közönség végig tapsolt és énekelt mindkettejükkel, ezzel bátorítva őket, hisz mindketten először állhattak a városnapok nagyszínpadán. Őket a székelyhídi Stihl Timbersportsos fiúk látványos sportfavigó-bemutatója követte, mely alatt elkezdett izzani a levegő. Várakozás érződött a levegőben, ezért az egyre népesebb tömeg kicsit türelmetlenül hallgatta végig a román származású, de magyarul is igencsak jól beszélő Alissa és tehetséges lánya koncertjét. Ekkor már mindenki, ki halkabban, ki hangot adva a véleményének, a „művek, művek, Edda-művek!” jelmondatot skandálta. Nem sokat vártak magukra, hamar felálltak a színpadra Magyarország rocknagyágyúí, az Edda zenekar tagjai, akik fergeteges hangulatot varázsoltak pillanatok alatt. Felhangzott a zenekar szinte összes ikonikussá vált slágere és néhány kevésbé ismert dala is. Mindenkinek nehéz volt a búcsúzás, az Edda számtalan ráadásdalt elénekelve búcsúzott tőlünk. A koncert után a még mindig energiával teli fiatalok és örökifjak Dévényi Tibi bácsi retrodiszkójában folytatták tovább a bulit.

Borongós, de nem unalmas

Bár az időjárás negyedjére sem kegyelmezett a városnapoknak, mindannyian

abban reménykedtünk, hogy vasárnap felhőlenebb napra ébredünk. Azért is volt ez nagyon fontos, mert 11 órától gyermekfoci-bajnokság zajlott az új városi labdarúgópályán, ami igazán igényelte az esőmentes időt. A sok könyörgés nem volt hiábavaló. Az idő ugyan nem volt verőfényes, focizásra azonban annál inkább alkalmas. Így legalább a kis labdarúgók felavathatták az eddig még szűz fűnek számító új városi focipályát.

Ugyanígy a kora délutáni órákban kezdődő gyermekfoglalkozások is szebben teltek napfényben, pontosabban a Davidam Rendezvényszervező Kft. által nyitott népi játszópark és a kézműves foglalkozá-

sok, amiktől az erős szél sem tudta el tántorítani a kisfiúkat és kislányokat. A csiga-futtatás, a gipszöntvényfestés, a tarisznya-festés mind népszerűek voltak, a alkalomhoz legillőbb elfoglaltság azonban a szél-forgókészítés volt.

A színpad sem állt zavartalanul leengedve! A Tini Dance Center 11. alkalommal megrendezett táncfesztiválja, amely közel két-száz táncost mozgatót meg a városközpontból indulva, három órára lefoglalta a tánc kedvelőket. Ugyanígy a néptáncot kedvelői sem maradtak hoppon, mert a székelyhídi Zajgó Néptáncsoport megdobogtatta a táncos cipőket és a szülők szívét

A női szíveket megdobogtató Infive együttes

Találkoztak a testvértelepülések

A IV. Székelyhídi Városnapok rendezvénysorozatával egybekötve tartotta meg az Ér Hangja Egyesület azt a határokon átvéelő baráti találkozót, amely az Érmellék kisvárosát közelebb hozta romániai, magyarországi, belgiumi, horvátországi és felvidéki (szlovákiai) testvértelepüléseikhez. A találkozó célja az Európán belüli közös jövő építése volt ismerkedés és tapasztalatszerés révén, a közösségfejlesztés érdekében. Mindez az Európai Unió *Európa a polgárokért* nevet viselő programjának finanszírozásával és Székelyhíd Város Polgármesteri Hivatalának támogatásával valósult meg.

A *Gyűljünk össze közös jövőnk érdekében!* elnevezésű esemény megnyitóján Aszalós Tímea, az Ér Hangja Egyesület elnöke és Béres Csaba, városunk polgármestere köszöntötte a vendégeket. A péntek délelőtt érkező küldöttségek bemutatkozó előadások révén ismerhették meg egymás településeit Székelyhíd városi múzeumában. A Horvátországból érkezett

dr. Kres Tímea, az Ajtó Európára Sepsei Egyesület projektmenedzsere rövid bemutatóval készült az Európai Unió történetéről, és taglalta azokat a jelenlegi problémákat, amelyek az egyre nagyobb politikai bizonytalanságot generálják Drávaszögben is. Az észak-magyarországi Gyermely község önkormányzatának kulturális referense, Tóth Ágnes három pontban foglalta össze az európai uniós tagság előnyeit: a határok megnyílása, fejlesztési támogatások biztosítása és az ezekhez szükséges források megszerzésének lehetősége. Hajdú-Bihar megye Nyíradony járásközpontját Sztancs Tibor alpolgármester képviselte, aki városa sporttevékenységeket támogató projektjeit tartotta fontosnak megemlíteni. A felvidéki, Duna-parti Dunamócs községet – amely a gasztró- és kerékpárturizmus irányában bontogatja szárnyait – Banai Tóth Pál polgármester mutatta be. A németországi Hans Springer, Kirchdorf am Inn polgármestere Kovács János római katolikus

pap tolmácsolásában elsősorban az ifjúság és a nyelvtanulás területén fogalmazott meg egy közös jövőképet, hogy az eddigi személyes, baráti szálakat szorosabbra fűzhessék Székelyhíddal.

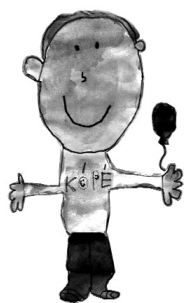
Városunkat Béres Csaba polgármester mutatta be a vendégeknek, aki a helyi jelentős fejlesztési projektekről szólva elmondta, egy részük már kézzel fogható, ellenben vannak olyan beruházások is, amelyek eredményei nem minden esetben jól

láthatóak, de jó irányba haladnak, mint például a borvidékek, a termálvizes fürdőhelyek, a kastélyok és kúriák turisztikai értékesítésének tervei. A városvezető említést tett a Székelyhíd lakosságának 20%-át kitevő roma közösség integrációjának állandó kihívásairól is, amelyhez a meghívottak is hozzáfűzték saját tapasztalataikat. A délután folyamán a városnapok megnyitóján a meghívott delegációk is megkoszorúzták a millenniumi emlékművet, majd a napot érmelléki borvacsorával, néptáncbemutatóval zárták.

A találkozó szombaton konferenciával folytatódott a városháza dísztermében, melyet Szabó Ödön, az RMDSZ Bihar megyei parlamenti képviselője nyitott meg *Eukriticizmustól az euró-főbiáig, az Európai Unió jövője* című előadásával. Kifejtette, az EU-s döntéshozások során ideológiai és értékrendbeli ellentétek feszülnek egymásnak. Kihangsúlyozta: a kényszer-, érdek- és értekszövetségből lassan politikai szövetség alakul, és a belső konfliktusokat nem kilépessel, hanem párbeszédrel kell elsimítani, tehát Európára uniójára szükség van. Winkler Gyula európai parlamenti képviselő *EU a Brexit után* címmel az Egyesült Királyság kilépési referendumáról és ennek következményeiről beszélt, majd *Jövőbeli együttműködések, tervek, víziók* címen a testvértelepülések delegációi tartottak fórumot az együttműködési lehetőségekről. A találkozó hátralévő másfél napja városnézéssel, illetve sport-, szabadidős és kulturális programokon való részvétellel telt, természetesen a városnapok rendezvényeihez kapcsolódóan.

Végkövetkeztetés: hiányosságai ellenére az EU-ra szükség van

Sziasztok Pajtikák!

Vége, vége... no, nem mindennek, csak a tanévnek, és végre itt a VAKÁCIÓ! Előttünk a hosszú, forró nyár, a szórakozás, a pihenés. Városunk egy szál negyedik osztálya is befejezte a tanévet, gratulálok Nektek, IV. B! Ősszel jön az ötödik osztály! Sok sikert nektek a továbbiakban is! Egy jó tanács jöhet? A „kis” iskolában Ti voltatok a legnagyobbak, a „nagy” iskolában ősszel Ti lesztek a legkisebbek! Figyelem! Figyelem! Tanulás! Tanulás! (No, ne ijedjétek meg!)

Köszönöm a csokalyi barátainak a sok szép rajzot és fogalmazást. Olyan szépeket rajzoltatok és írtatok a falutokról, hogy kedvet kaptam meglátogatni Titeket! De ezt majd ősszel! Addig is élvezzék a VAKÁCIÓT, játszatok, pihenjétek, szórakozzatok, de egyet ne feledjétek: OLVASATOK! (Ja, és ne feledjétek: rajzoljátok vagy írjátok le, hol jártatok, mit láttatok, mert engem nagyon érdekel! Én is beszámolok majd Nektek a vakációs élményeimről. Csupp mindenkinek! **Kópé**)

Mokán Elema (I. o.)

Csokaly nevének története

A legenda szerint Csokaly eredeti neve csak Aly volt. Élt hajdanán a faluban egy tehető fiatal gazda, aki beleszeretett a falu egyik legszebb lányába. Egyik nap a lány elment a férfihez, hogy egy kis darabka földet kérjen tőle. A férfi azt mondta: – Nem adom, csak ha a fizetség egy csók lesz a földért! A lány beleegyezett, a szerelmes gazda megkapta a csókot, a lány pedig a földet. Így lett Alyból „Csók-aly”, vagyis Csokaly.

Pop Tilda Vivien (III. o., Csokaly)

Vakáció

Andók Veronika

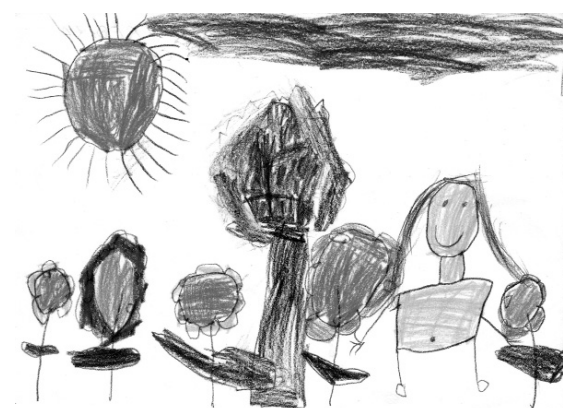
Láttam a napot, súgta a szélnek
Várnak a tavak, csónakok, stégek.
És tényleg a táblán virul egy szó,
Csupaszín betűkkel VAKÁCIÓ!

Két bónap napfény vár ránk a nyárban,
Kószálunk vígan viruló tájban,
Hűsítő tavakra, strandokra járunk,
Nincs is ilyenkor boldogabb nálunk.

Csokaly

Az én falumban, Csokalyon két templom is van. Az egyik református, a másik görög katolikus. Mindkét templom nagyon szép és nagyon régi. Van iskolánk, a Fényes Elek-iskola, óvoda, kultúrház, van három bolt is és egy szép nagy focipálya. A református templommal szemben áll a falu leghíresebb szülőltének, iskolánk névadójának, Fényes Eleknek a mellszobra. Azért szeretem Csokalyt, mert itt nőtem fel, itt élnek a rokonaim és a barátaim.

Nascé Dávid Alfonyo Maria (III. o., Csokaly)

Jancsó Rebeka (óvodás)

Varga Zoltán (III. o.)

Farkas Ferenc József (III. o.)

Buzás Dominik Dávid (II. o.)

Az én falum

Az én falumat Csokalynak hívják. Nagyon szeretek itt lakni, mert sok-sok barátom van. Itt szorgalmasak az emberek, sokat dolgoznak. Aki nem jár be a városi gyárba dolgozni, az a földeken szorgoskodik: szánt, vet, kapál, gyomlál. Szinte minden család állatot is tart. Mert van ám nálunk ló, csirke, kecske, birka, tehén, pulyka, disznó, no meg a házi kedvencek, kutyák és macskák. Nekünk is van két kutyánk,

Tappancs és Frakk. Nagyon szeretem őket, mert nagyon játékosak. Sok gép is van a faluban. A traktorokkal szántanak, vetnek, permeteznek. Nyáron és ősszel kombájnok indulnak el. Learatják a búzát, ősszel a napraforgót és a tengerit. A búzából kenyér készül (lehet a kenyér, amit esztek, az is csokalyi búzából készült!), a napraforgóból olajat préselnek, a tengerivel pedig az állatokat etetik. Van orvosi rendelőnk is. A doktor bácsi megvizsgálja

a betegeket, felírja a gyógyszert, amit a rendelő melletti gyógyszertárban vásárolhatunk meg. A rendelő mellett van a focipálya. Ott fociznak a fiúk, de ott tartjuk a csokalyi napokat is. Tetszik, hogy a napok programjában van bográcsos-főző verseny és homokvárépítés is.

Nagyon szeretek itt lakni, itt is fogok maradni felnőtt koromban is.

Papp Márk Gusztáv (III. o., Csokaly)

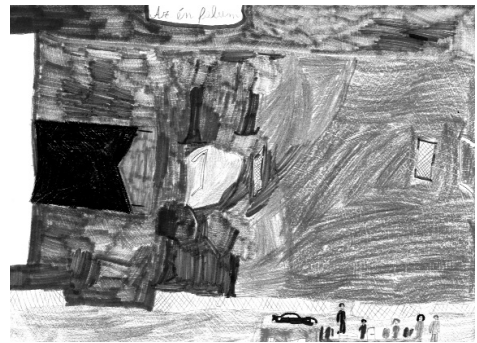
Szilágyi Krisztina (I. o.)

Szilágyi Enikő (óvodás)

Kiss Csenge Boglárka (I. o.)

Győri Csongor (III. o.)

Sziki Dominika Laura (III. o.)

Pokol, mennyország, újra pokol

Jó játékkal sem sikerült a feljutás a Törekvésnek az osztályozó mérkőzésen

👉 *Folytatás az 1. oldalról*

Ez előbb helyzetekben, majd sajnos egy meg nem adott büntetőben (tizenhatoson belüli kezezés) mutatkozott meg, 1-0-s hátrányban vonultunk pihenni. A szünetben tombolósorolással kedveskedtek a szervezők és a megyei csapatok külön díjazását is ekkor tartották meg. A gólkirályi címért járó serleget csapatunk büszkesége és – bátran írhatom – legjobbjá, Boros Jancsi kapta meg a maga 24 találatával. Városunk másik csapata, a Toldy képviselője, Kaszoni Sándor a legsportszerűbb csapat díját vehette át, mindenképp dicséret illeti ezért őket.

Visszatérve a mérkőzéshez, a második játékrészben már nekünk segített a szél, nyomtunk is az egész játékrészben, sajnos nem tudtunk igazán nagy helyzetet kialakítani. Gergely mester cserékkel próbálta felrázni a csapatot, George beállítása pozitívnak, Koncz Roli lecserélése és Sas pályán tartása negatívnak bizonyult, összességében talán nem ezen ment el a meccs. A találkozó vége felé már jöttek az ívelgetések is, amelyek többször is nagy káoszt okoztak az ellenfelek védelmében, olyannyira, hogy a 92.

percben jött az egyenlítés, ki más, mint Boros találatából. Nemcsak mi, hanem szinte az egész stadion azt gondolta, hogy a hosszabbításra nálunk a lélektani előny és nemcsak az, hiszen az ellenfél több alapemberét is lecserélte időhúzás reményében. Úgy is mentünk ki a túlórára, hogy ne hagyjuk a büntetőkre a döntést, ők a fáractabbak, mi vagyunk felszálló ágban. Utólag: bár ne tettük volna! Alig kezdődött el a hosszabbítás, talán kicsit kinyíltunk és rossz helyen labdát is veszítettünk, a kontrából a vaskohsziklasiak pedig újra megszerezték a vezetést. A mennyországból abba a pokolba kerültünk vissza, amelyikből sajnos már nem volt kiút. A meccs ezen részétől mindkét csapaton úrrá lett a fáradság, a vendégeket az eredmény megtartása vitte előre, mi pedig a görcsös próbálkozásokba estünk át. A szó szoros értelmében görcsös, hisz mindkét csapat a túróképesség határán ingadozott, nem egyszer hárman-négyen feküdtek a pályán.

Más megyei lapok szerint is, nem biztos, hogy a jobbik csapat nyert, inkább a szerencsésebb. Persze ez minket a lefújás pillanatában nem vigasztalt, a csodálatos közönsé-

günk ennél ma többet érdemelt. Itt szeretném megragadni az alkalmat, hogy ezúton is megköszönjem mindazok támogatását, akik elutaztak velünk Nagyváradra és mindazokat is, akik különböző okok miatt nem lehettek velünk, de egész évben mellettünk voltak. Nagyvárad még napokig arról beszélt, hogy zúgott teli torokból a „Hajrá Töri! Hajrá Töri!” rigmus.

Néhány nappal a mérkőzés után talán másképp látunk dolgokat, nem keresünk felelőseket, és ha az öszre visszagondolunk, észbe is kapunk: vereség ide, vereség oda, nagyon szép eredményt értünk el. Lapzártánkkor még az sincs kizárva, ilyen vagy olyan okokból mégis feljutunk a negyedosztályba, az osztályozót látva meg is érdemelnénk a sorstól. A Törekvés újíjalakulása után még mindig a fülemben csengenek azok a hangok, hogy rossz kezekbe került a szekelyhídi labdarúgás. Hogy pontosan mire gondoltak, csak sejteni tudjuk, de a választ az egész szezonban és a Bodola Gyula stadionban megkapták: újra van szerethető csapat a városunkban. Hajrá Töri!

Juhász György

Az előkelő második helyen végzett a bajnokságban a focicsapat

Eseménydúsan zárultak a Bihar-megyei ötödosztályú labdarúgó-bajnokság küzdelmei. Legutóbb ott hagytuk abba, hogy a szekelyhídi fiúk a tavaszi szezonban még nem találtak legyőzőre, és a sikeres sorozatnak köszönhetően akár a bajnoki cím is elérhető lehet. Mégpedig úgy, hogy az őszi szezon végén még 11 pont volt a csapat lemaradása a Nagyvárad Legendá mögött.

Újabb rangadót nyert a Töri

A 22. fordulóban azt a Vársonkolyosi Minerult fogadtuk, amelyiknek szintén nagyon jó tavasza volt és amelyik otthonában tavaly az egyetlen gól nélküli meccset játszottuk. „Csak akkor ér valamit a tavaszi veretlenségünk, ha Sonkolyost is legyőzünk” – vélekedett a meccs előtt Gergely mester, aki hosszú sérülése után, újra hadrendbe állíthatta csapatunk kapitányát, Oláh Robit is. A vendégek – akiknek ekkor még reális esélye lehetett volna a dobogóra – számomra érthetetlenül mindössze tizenegyen érkeztek a rangadóra, utólag a játék képét nézve csak örülhetünk ennek. Lehet, hogy a kissé szokatlan összeállítás is – Oláh Robi belső középpályásként, Kiss Beni jobbszélsőként kezdett – megzavarta a mieinket, nagyon kapkodó, összevisszaság jellemezte az első percek. Ezek után nem is volt meglepő a vendégek (megérdemelt) vezetése, melyre szerencsére Gergely remekül reagált. Szinte azonnal reagált a bekapott góllra, Koncz Roli korai beállítása mindenképp nyerőnek bizonyult. A támadójátékunk sokkal gyorsabb és erőszakosabb lett, melyek helyzetek sokasá-

A Toldy elleni Töri-győzelem már nem befolyásolta a bajnokság végeredményét

gában mutatkozott meg. Majd a helyzetek góllá is értek, Sas erős lökete után, a kapufáról kipattanóra Boros érkezett remekül, 1-1. A szünet előtt Papp Sanyi is megrezgette a léceket, a kipattanó ezúttal a vendégekhez került, maradt a döntetlen a szünetre. A második játékrészben fokozódott a hazaiak nyomása, cserék híján pedig fogott a vendégek ereje. Boros újabb találatát, majd Mehes remekbe szabott gólja után, teljesen megérdemelten, 3-1-re nyerte a Töri az újabb rangadót és a Legendá újabb botlása után (Telegden 2-2) három pontra közelítette meg a listavezetőt.

Gyenge játék a bajnokságért

Jó széria nekünk, botladozások a magát az egykori Bihar FC-hez hasonlító (?) Legendának, mit sem számítanak egy rangadó előtt, mégis mi érezhettük magunkat pszichikai előnyben a megyei derbin. Úgy érkezünk Biharpuspökibe, hogy esetleges győzelemmel pontokban utolérjük az összességében már bajnoknak nyilvánított Legendát és onnantól kezdve ugye bármi lehet...

Sajnos nem úgy alakult. Ha az őszi meccsen arról beszéltünk, hogy mi játszottunk jobban, mégis ők nyertek, most azt kell mondjuk, hogy senki sem játszott jól, mégis újra ők örülhettek. Az nagyon elgondolkodtató lehet a hazaiak számára, hogy a szombat délelőtti (talán minden csapat nevében, ironikusan: köszönjük, szövetség), bajnoki címet is eldönthető rangadón több vendégszurkoló tette tiszteletét mint hazai,

hangban mindössze egyetlen drukkerük skandálta végig az egész mérkőzést. Azt a mérkőzést, amelyet úgy nyertek meg 2-0-ra a hazaiak, hogy körülbelül ennyi kapura lövésük is volt – sajnos nekünk sem több. Már a saját térfelünkön szabálytalankodtak ellenünk, ezzel is megakadályozva, hogy bármiféle összjátékot is kialakíthassunk. Első nagy hibánkat rögtön kihasználták, ami után a „pótlabdák” is elűntek a pálya széléről, az egyetlen meccslabdára pedig többször percekkel kellett vámi a játék folytatásához. Nem szeretnénk a játékvezető nyakába varmi a vereséget, mert nálunk senki nem tudott igazán pluszt tenni a játékhoz, mégis megjegyezném, hogy azok a Legendá-játékosok, akik besárgultak az elején, ugyanúgy szabálytalankod(hat)tak tovább, mintha akkor kezdődött volna a mérkőzés. Arra pedig talán már nyomdafestéket pocsékolni is felesleges, hogy a hazaiak elnöke közvetlenül a partvonal mellett (!) társalgott barátilag hol a játékvezetővel, hol a partjelzővel. A második félideiben szerzett második találatuk után mindenki tudta nálunk, hogy ez a hajó elment, a lefújás után kicsit irigykedve néztük, hogy a Legendá együtt ünnepli a bajnoki címet a majdnem húsz főből álló kemény maggal.

Hamar jött a javítás

Gergelynek egy hét állt a rendelkezésére, hogy rendet tegyen a fejekben. Ha már a váratlanul jött lehetőséggel nem sikerült

élni, mindenképp a második hely megtartása maradt a cél, hiszen osztályozót ér. Szerencsére – talán az utolsó meccs amelyiktől tartottunk – Berettyószéplak sem tudott problémát okozni, igaz, hogy Sonkolyoshoz majdnem hasonlóan, mindössze egy cserejátékkal érkeztek. Hamar 2-0-s előnyre tettünk szert, melyre a vendégek egy védelmi hibát kihasználva válaszolni tudtak, 2-1 volt a félidei eredmény. A második játékrész a tavalyi Törekvést idézte, helyzetek sokaságát hagyta ki a csapat, figyelmetlenség vagy ami még fájóbb önzőség (!) miatt. Tíz perccel a vége előtt Mehes azért még betalált egyszer, kialakítva a 3-1-es végeredményt. A hozzáállásuk miatt minden dicséretet megérdemlő széplakiak emelt fővel távozhattak városunkból, végig küzdve, csúszva-mászva, néha a kapunkat is veszélyeztetve játszották végig a találkozót.

Mindkét kötelező letudva

Az utolsó két fordulóra maradt két papírforma szerinti, kötelező Törekvés-mérkőzés. Előbb az utolsóelőtti Barátkára tettünk látogatást, amelyik meccsen 3-2-re nyertünk úgy, hogy a „nagyon gyorsan fejlejtük el a meccset” kategóriába sorolnám a találkozót. Helyzetek tucatjait (!) hagytuk ki a mérkőzés folyamán, nagyon rossz jel volt ez a véghajrára nézve. Nekem, személy szerint, hozzáállás tekintetében mutatkoztak a legnagyobb problémák, megyei szinten is elfogadhatatlan volt az, amit a mérkőzéstől kaptunk. Egyetlen pozitívum a kötelező három pont megszerzése volt és Koncz Roli triplájának is csak gratulálni tudunk. Ha ő nincs, talán még nagyobb lebegés ért volna minket.

Ezek után a Hegyközszentmiklósi Toldy elleni, helyi derbi már tét nélküli volt, a biztos második hely mellett, a Szekelyhídi Törekvés a tavaszi bajnoki címet is megszerezte. Talán ez a tudat is rányomta a bélyegét az első félide elejére, húsz-huszonöt percig egyenrangú ellenfelek voltak a vendégek (sőt). Majd miután kezdtek fáradni, Papp Sanyi és Boros Jancsi 2-0-s előnnyel küldte pihenni a csapatokat. A második játékrész a kulcsjátékosok pihentetéséről szólt, így is sikerült még háromszor betalálni, így a végén 5-0-át mutatott az eredményjelző.

J. Gy.

A bajnokság végeredménye						
1. Legendá	24	19	2	3	101-18	59
2. Törekvés	24	18	2	4	80-30	56
3. Esküllő	24	17	2	5	84-36	53
4. Vársonkolyos	24	14	5	5	54-30	47
5. Berettyószéplak	24	11	7	6	52-43	40
6. Körösrévi SE	24	11	3	10	45-44	36
7. Fugyivásárhely	24	10	3	11	47-42	33
8. Mezőtelegd	24	7	5	12	49-70	26
9. Szentmiklós	24	7	1	16	41-88	22
10. Sportiskola	24	7	0	17	51-86	21
11. Papfalva	24	6	1	17	22-53	19
12. Barátka	24	6	1	17	56-88	19
13. Cserpatak	24	5	4	15	36-90	19

„Nem akarok lehetetlent ismerni!”

Fazakas Sándor szobrászművész gyerekkorában a rét olyan volt, mint Nemeceknek a grund

Fazakas Sándor szobrászművész a szilágysági Zilahon született, jelenleg Magyarországon, Egyeden él feleségével, de gyerekeit Székelyhídon töltötte, ami mélyen beleivódott a személyiségébe, lelkébe. Az idei városnapok keretében végre itt-hon is bemutatthatta munkáit és alkalmunk nyílt elbeszélgetni vele gyerekkorról, művészetről, életről.

– **Hogyan emlékszik a Székelyhídon eltöltött gyerekekre?**

– Csodálattal emlékszem vissza, hisz én gyerekkoromban még megismerhettem az igazi nagybetyűs Érmelléket. A mai strand területén egy hatalmas összefüggő víztenger volt, a malom végében pedig egy tutaj, amit sokszor elkötöttünk, és kedvünkre csónakáztunk. Apró szigetek is voltak és mint Robinson, azt játszottuk, hogy felfedezzük a sajátunkat. Azonkívül ott volt nekünk a rét, ami igazi madárparadicsom volt akkoriban. A rét a mindennünk volt, olyan volt, mint Nemeceknek a grund. Lehetett halászni, focizni napestig. Nagy divat volt akkoriban a rollerezés is és mi valódi rollerversenyeket tartottunk, loptuk otthonról a disznósírt, és kentük a rollerünket, hogy jobban menjen. Este onnan tudtuk, hogy haza kell menni, hogy Kun Béla barátom nagyothalló nagymamája kiállt a kertkapuba, és kiabálni kezdett úgy, hogy talán még Székelyhíd másik végén is hallani lehetett. Ilyenkor tudtuk, hogy szólt az édes, így mindenkinek haza kell menni.

– **Gyerekként volt-e valamilyen álma arról, hogy mi lesz, ha felnőtt?**

– Nem tudom, így konkrétan nem emlékszem rá. Arra viszont világosan emlékszem, hogy csodálatos tanáraink voltak. Híres tanári kar volt itt akkor Székelyhídon. A líceum elvégzése után Nagyváradra kerültem, ahol orvosi műszerész és röntgenteknikus szakon végeztem. Dolgoztam Gyulafehérváron is, majd elvittek katonának, és ezután Margittára kerültem, ahol nagyon jó, többnyire fiatalokból álló gárda verődött össze. Nagyon jó volt itt dolgozni, szeretettel gondolok vissza az itt töltött évekre.

– **Hogyan került kapcsolatba a szobrászattal?**

– Margittán akkoriban a szőlődombon kivágták a szőlőtőkét, és egy csomó gyökér maradt a tarolás után. Feleségem nagybátyja azt mondta: „Na Sándor, elviszlek egy olyan helyre, ami kedvedre való lesz, úgyis tudom, hogy szeretsz fűrni-faragni.” Nagyon megörültem az ötletnek, és rengeteg szőlőgyökérrel tértünk haza, amiből számos szobor készült. Időközben azonban kiderült, hogy sajnos nem állják meg az idő próbáját, sajnos mind szétrepedt. Ez volt a tanulólecke, azóta tudom, szőlőgyökérből nem érdemes dolgozni.

– **Mit fed pontosan a gyökérszobrászat kifejezés?**

– Nagyon sok helyen utánanézttem, de tudtommal sehol a világon nem létezik ilyen különálló művészeti ág, hogy gyökérszobrászat. Ez egy egyedi dolog. A neve megmutatja, hogy pontosan miről is van szó: gyökérszobrászat, vagyis gyökerekből készülő művészeti alkotások. A folyamat hosszabb része az, amíg a gyökér teljesen kiszárad, mert

Ámulatba ejtették a gyökérszobrok a városi múzeum látogatóit a városnapokon

csak teljesen száraz alapanyagból lehet dolgozni, különben a szobor később szétreped. Miután kiszáradt a gyökér még rengeteg munkát szükséges ahhoz, hogy szobor váljon belőle. Egy komolyabb gyökérszobor elkészítése heteket vesz igénybe. A pontos időtartamot nehéz lenne megmondani, mert én általában három-négy szobrot készítek egy-

szerre és sohasem mértem még meg az időt, mert az ember olyankor teljesen belefeledkezik az alkotásba. Olyankor megszűnik a külvilág.

– **A gyökerek mellett más anyagokból is dolgozik?**

– Igen, dolgoztam agyagból is, de talán pont azért mondom nemet az agyagra, amiért a gyökerekre igent. Agyagból lehet tíz ugyanolyan szobrot is készíteni, kicsit olyan ez, mint a sorozatgyártás. Gyökérből viszont nem készíthet két egyforma szobrot, hisz nem létezik két egyforma gyökér sem. A gyökereknek lelke van, némelykor már eleve adja a forma, hogy mi készül majd belőle, de azért sokszor megtörténik, hogy engedi a gyökér, hogy az ember beleálmodjon valamit.

– **Mi adja az ihletet?**

– Nagyon sokféle téma ihletett már meg, de én a szívem mélyén mitológiapárti vagyok. Az ihletet a személyes tapasztalatokból és az olvasmányélményeimből méritem. Az alkotásaim között több téma is megjelenik: az Érmellék, a csodálatos madaraival, a juhászszobrok (gyerekként csodálattal figyeltük az itt átvonuló szebeni juhászokat), a szerelem témája (fiatalkori emlékek), a politika (az egyik legfontosabb témám Erdély elvesztése), a vallásos szobrok, mitológiai szoborcsoportok és sok egyéb.

– **Van-e olyan munkája, ami különösen közel áll a szívéhez?**

– Minden munkámat a szívembe zárom, de ha választani kellene, akkor talán kettőt tudnék kiemelni közülük. Az első komoly munkám, a Szent György-szobor az egyik. Ennek a szobornak az elkészítése adta a bátorságot ahhoz, hogy tovább dolgozzam. A második pedig a közös gyökér, ami négy emberi alakból áll és fölöttük ott a jelkép, a turulmadár, ami azt jelképezi, hogy bár külön szakadtunk, de mégis

egy gyökérről fakadunk és a közös múlt összefog bennünket.

– **Jelenleg milyen szobron dolgozik?**

– Igen és mondhatom, hogy most valóban nagy fába vágtam a fejszém, mert a településnek, ahol lakom (Egyed, Magyarország) készíték kőből egy, a tizenhárom aradi vértanút ábrázoló emlékművet, amit ez év október 6-án fogok majd átadni.

– **Milyen visszajelzéseket, elismeréseket kapott az eddigi munkáira?**

– A legnagyobb elismerés mindig a közönség véleménye. A kiállításokon mindig van egy füzet, amibe a látogatók bejegyezhetik gondolataikat, véleményüket. Ezidáig szerencsére még csak pozitív, bátorító véleményeket kaptam mindenhol. Rengeteg helyen sikerült már kiállítanom, Gyórtól Szombathelyig (Dunántúl), Ausztriában és azt hiszem, hogy nevezhetem pályafutásom csúcsának azt, hogy most végre eljutottak a műveim Székelyhídra is, abba a városba, ahol nevelkedtem, és átadhattam a városnak egy általam készített Szent László-szobrot.

A legnagyobb álmom, hogy legyen egy hely, ahol állandó kiállítás keretében megtekinthetőek lennének az alkotásaim, hisz azért vannak, hogy lássák őket, hogy örömet szerezzenek másoknak.

– **Véleménye szerint van-e olyan szó, kifejezés ami a legjobban jellemzi önt?**

– Ezt azt hiszem a feleségemtől kellene megkérdeznie. Félretéve a tréfát, azt hiszem, talán az akarat lenne az. Mikor valamihez hozzákezek, nem mondom le olyan könnyen róla, Soha nem mondtam még, hogy én erre nem vagyok képes, csak azért is megcsinálom azt, amihez hozzákezdtem. Nem akarok lehetetlent ismerni!

V. B.

havilap **ÉR hangja** Székelyhíd és környéke
www.erhangja.ro

Főszerkesztő: D. Mészáros Elek
Munkatársak: Béres Angéla, Béres Imre, Bíró Orsolya, Juhász György, Kalló-Nagy Kamilla, Szamos Mariann, Tiponut Tibor, Ványa Blanka
Arculat és tördelés: Ferencz Csaba-Levente
ISSN 2501-1545
Szerkesztőség elérhetősége:
417435 Sácueni piáța Libertății nr. 1
e-mail: erbangia1@gmail.com,
honlap: www.erbangia.ro

Székelyhíd és környéke havilapja.
Kiadja és ingyenesen terjeszti az Ér Hangja Egyesület.
Felelős kiadó: Béres Csaba
Nyomás: Europrint Kft., Nagyvárad

A kiadvány megjelenését támogatja:
Székelyhíd Város Polgármesteri Hivatala, Communitas Alapítvány

